

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: T. K.

zastoupený advokátem JUDr. Radomírem Pickem
sídlem Dolní nám.23, 779 00 Olomouc

proti

žalovanému:

Předseda Svazku obcí Čistá Odra
sídlem Náměstí 3, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18.9.2017 sp.zn. 105/2017, ve věci poskytnutí informací

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu 14.11.2017 se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Svazku obcí Čistá Odra (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 24.8.2017 sp.zn. 25/2017/hu, jímž byla odmítnuta žalobcova žádost o poskytnutí informací v části, kdy žádal o zaslání „žaloby insolvenčního správce (včetně předžalobních výzev), kterými se domáhá vrácení bankovních garancí“ a o zaslání „veškerých dokumentů, kterými byly u zhotovitele uplatňovány reklamace vad komunikace Nová ves (od zrcadla) – Ostravice (Kamenec) dle smlouvy o dílo ze dne 14.1.2009, včetně odpovědi zhotovitele díla na reklamační výzvy“.
2. Žalobce v žalobě nejprve zcela obecně namítl, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech, tj. na právu na poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb. (dále jen „informační zákon“) a právu zastupitele obce, která je členem povinného subjektu. Dále citoval důvody, pro které povinný subjekt odmítl poskytnout informace, a žalobu zakončil větou, kterou soud cituje (včetně chybného data a chybějícího písmene ve slově rozhodnutí): *Tyto napohled zástupné nezákonné důvody odmítnutí informace napadeným rozhodnutím ze dne 19.9.2017 žalovaný potvrdil.* Podle žalobce tak byl porušen informační zákon.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na důvodech, pro které zamítl žalobcovo odvolání, a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Žalobce v podání doručeném soudu 15.3.2018 polemizoval s možností získat informace o povinném subjektu na internetových stránkách a vyjadřoval se k možnosti nahlížet do soudních spisů. Toto podání soud nepovažuje za součást žalobních bodů, když došlo po uplynutí lhůty pro podání žaloby a nelze na něj pohlížet ani jako na upřesnění či rozvinutí původní žaloby, v níž nelze najít ani zárodek témat uvedených v tomto podání.
5. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s.ř.s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobcova žádost ze dne 28.7.2017 byla odmítnuta povinným subjektem dne 24.8.2017 v části, uvedené výše v bodě 1. Povinný subjekt odůvodnil odmítnutí 3 následujícími důvody. Jednak tím, že požadované informace jsou součástí soudního spisu (insolvenční řízení u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn.KSOS 34 INS 6537/2014) a jde tedy o důkazy a jiné součásti soudního spisu, na jejichž základě a ohledně nichž je vykonávána rozhodovací činnost soudu (odkaz na § 11 odst.4 písm.b/ informačního zákona), dále tím, že obdobné dokumenty si od povinného subjektu vyžádala také Policie ČR. Dne 13.12.2016 bylo sice rozhodnuto o odložení dané trestní věci, nicméně povinný subjekt z důvodu právní jistoty a opatrnosti odmítl žádost také s odkazem na § 11 odst. 6 informačního zákona. A konečně třetí důvod pro odmítnutí spatřoval povinný subjekt v tom, že v insolvenčním řízení zastupují různé právní osobnosti advokáti, kteří mají povinnost mlčenlivosti danou § 21 odst.1 zákona č.85/1996 Sb. (dále jen „zákon o advokacii“). Žalobcovo odvolání bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 18.9.2017, žalovaný se ztotožnil se všemi důvody uvedenými povinným subjektem.

Shodu s prvopisem potvrzuje

7. Krajský soud podotýká, že žaloba obsahovala pouze jednu žalobní námitku, a že ji soud projednal v tom znění, v jakém byla uvedena. Podle ustálené judikatury správních soudů totiž platí, že míra precizace žalobních bodů do značné míry předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistoupí a posoudí ho. Není na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Současné platí, že pokud žaloba obsahuje alespoň jeden projednatelný žalobní bod, což bylo v této věci splněno, soud již nevyzývá žalobce k odstranění vad žaloby a projedná ji v tom stavu, v jakém byla uplatněna. Žalobce v dané věci navíc zastupoval advokát, tedy profesionál v oblasti práva znalý, tudíž nepochybně obeznámený i s požadavky s.ř.s. a judikatury správních soudů ohledně žalobních námitek.
8. Podle § 11 odst.4 písm.b) informačního zákona, povinné subjekty dále neposkytnou informace o rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků. Podle § 11 odst.6 informačního zákona, povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení, včetně informací ze spisů, a to i spisů, v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, dokumentů, materiálů a zpráv o postupu při prověřování oznámení, které vznikly činnostmi těchto orgánů při ochraně bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, předcházení trestné činnosti a při plnění úkolů podle trestního řádu, pokud by se tím ohrozila práva třetích osob anebo schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost nebo stíhat trestné činy nebo zajišťovat bezpečnost České republiky. Ustanovení jiných zákonů o poskytování informací tím nejsou dotčena.
9. Žalobce v průběhu správního ani soudního řízení nenamítal, že by snad skutková tvrzení povinného subjektu (o vztahu povinného subjektu k insolvenčnímu soudnímu řízení, o spolupráci povinného subjektu s policií) nebyla pravdivá, nijak je nezpochybil. Informační zákon přitom obsahuje ve výše citovaném § 11 důvody pro omezení práva na informace, a povinným subjektem uvedené první dva konkrétní důvody je možno zcela obecně podřadit pod důvody uvedené v § 11 odst.4 písm.b) a § 11 odst.6 informačního zákona. Pokud jde o třetí důvod (odkaz na advokátní povinnost mlčenlivosti), zde se důvod odmítnutí poskytnutí informací zcela míjí s důvody, pro něž by povinný subjekt mohl odmítnout poskytnutí informací. Povinnost mlčenlivosti je stanovena advokátovi, jehož postavení je odlišné od postavení povinného subjektu ve smyslu informačního zákona. I přes to, že třetí uvedený důvod neobstojí (ani z takto obecného pohledu), zbývající dva důvody považuje soud jednak za zákonné (skutková tvrzení odpovídají v základních rysech znění příslušného právního předpisu), a dále je neshledal zástupnými, když k tomu, že by povinný subjekt měl nějaké jiné, odlišné důvody pro neposkytnutí informací, nebyly soudem shledány žádné indicie ve správním spise a ani žalobce k tomu nic konkrétního neuvedl.
10. Jelikož soud nebyl žalobou povolán ke konkrétnějšímu přezkumu napadeného rozhodnutí, uzavírá, že žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s § 78 odst.7 s.ř.s.
11. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nad běžnou úřední činnost nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 20. prosince 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje